

CLUB EXCURSIONISTA

UECANOIA

Any 11 - núm. 40

patronat municipal
d'esports **Igualada**

c/ Carles Riba s/n

93 805 42 10 93 803 62 58

www.pmeigualada.cat

info@pmeigualada.cat

Ajuntament d'Igualada

4t Trimestre 2011

Foto portada:

Les agulles
d'Ansebère - La senda
de Camille, 2011

Sumari

4-9

La Ressenya

10-16

Retalls de la nostra
història (31)

18

Les webs

El Club Excursionista Uecanoia no
comparteix necessàriament les
opinions dels autors dels articles.

CLUB EXCURSIONISTA UECAÑOIA

C/ de Sant Magí, 28 - Apartat 267
08700 IGUALADA

Tel./Fax 93 803 20 47

E-mail: uecanoia@uecanoia.net

www.uecanoia.net

Dipòsit legal: B-31.9344-2001

AFILIAT A LA FEDERACIÓ D'ENTITATS
EXCURSIONISTES DE CATALUNYA

Editorial

Hi heu estat mai ? una proposta als associats

Us heu adonat mai de la gran quantitat de petits racons que tenim repartits a l'espai natural de la nostra comarca (i comarques veïnes) , a un pas de casa, que ens transmeten un encant especial o especialíssim?.

Són aquells llocs que sense ser famosos ens fan obrir la boca quan hi arribem i en contemplem la bellesa. I no parlem dels més que coneguts La Tossa de Montbui o la Fou de Tous.

Doncs avui us proposem una idea, pensem que serà enriquidora per a tots i totes. Es tractaria que cada associat pensés almenys un d'aquest racons, que el recordés i s'avingués a compartir-lo perquè, com sempre amb esperit excursionista, els altres caminants en puguem gaudir, sigui en un moment d'intimitat o de companyia.

Des d'aquí us en proposaré dos, a quinze minuts d'Igualada: el gorg del Nafre (terme municipal de Copons) i el balç de Fontanilles (terme municipal de Santa Maria de Miralles).

Amics i amigues, doncs, ens fareu feliços i felices si ens feu arribar missatges o trucades on ens anomeneu aquell petit o gran indret dels vostres anhels, amb una breu ressenya de com arribar-hi o la situació en què es troba. També ho podeu entregar directament a la secretaria. Publicarem totes les petites o grans idees. Ha nascut, doncs, una nova secció de la revista: "HI HEU ESTAT MAI?"

Quan s'acabin totes les propostes prop de casa , també en podem plantejar més lluny, però sempre que siguin "llocs especials". Permeteu-me que proposi el primer: el Salt de Sallent, prop de Rupit. I el segon: el Clot del Cirer, al Montsant.

Som-hi?

L'excursió per aquesta zona comença a ser selectiva. Ja comencem a voltar els trenta quilòmetres, i apareixen ja algunes rampes i trialeres que, si bé no són llargues, es fan dir sí senyor. Serà una ruta en el sentit de les agulles del rellotge pel sud d'Igualada, passant pels municipis de Vilanova del Camí i Santa Margarida de Montbui. Un bon exemple de ruta desconeguda en bastants dels seus trams per la majoria de la gent, fins i tot pels mateixos anoiencs, que ens presenta com a premi una pujada a la Tossa de Montbui per un camí tot just acabat de restaurar, i de molt bon pedalejar. La Tossa és el punt alt situat més a prop d'Igualada, i n'és el mirador, per dir-ho d'alguna manera, "oficial". En direcció sud/sud-oest, darrere la Tossa, continua la serra de Miralles, a la carena de la qual es van edificar els castells anomenats de Frontera, a l'època de la Marca Hispànica de Carlemany. Mes Endavant seguirem una ruta molt bonica per la

zona, quan haurem posat les cames a punt per una ruta llarga.

Distància: 27,5 km

Desnivell: 410 m.

Nivell: mitjà.

Punt d'inici: Estació d'autobusos d'Igualada. Posem el comptakilòmetres a zero just a la font que hi ha al capdavant de les andanes, en un jardinet ple de pins, on omplim les ampolles d'aigua. A continuació agafem l'avinguda de Montserrat direcció Igualada i agafem el segon carrer a l'esquerra de nom Bisbe Robuster, comptant just després de travessar la via del tren. Ens fem tot el carrer fins al final, on s'acaba l'asfalt. Travessem un carrer sense asfaltar i agafem un camí, que ve a ser la continuació natural del carrer del Bisbe Robuster. Aquest baixa d'esbiaix fins la carretera de Vilanova, uns cinquanta metres abans del començament

del pont que travessa la riera d'Òdena, anant a mà esquerra. Travessat el pont ens situem ja dins Vilanova del Camí, i seguim els indicadors que ens duen al poliesportiu de Can Titó.

Km 1,40: Som davant la porta del Poliesportiu després de travessar el pont del riu Anoia, i trenquem a mà dreta, per un camí asfaltat, travessant un petit pont en direcció al cementiri. Just abans d'arribar-hi, el camí es bifurca; deixem la pista asfaltada que hi entra a mà esquerra, i triem la pista sense asfaltar que l'envolta pel costat dret. El camí, al final del cementiri, continua i se n'allunya en direcció oest; puja suaument. El camí és ciclable, tot i l'aragall que hi ha al mig a causa de les pluges.

Km 2,60: Deixem la pista que seguíem, precisament ara que era més bona, i trenquem a l'esquerra. Aquest camí continua sent relativament ample, i veurem que darrera la primera corba a dreta puja força violentament durant tres-cents metres. Seguiu recte i ignoreu el trencall a l'esquerra al quilòmetre 2,8.

Km 3,30: Ens trobem que el camí fa una corba a l'esquerra; no hem de fer aquest gir, ja que deixem el camí i continuem en línia recta, talment com si volguéssim anar a llaurar el cultiu que hi ha al davant. Al costat dret d'aquest camp

hi ha un corriol que hi transcorre paral·lel i que es comença a enfilar violentament entre regateres i arrels de pi, que el fan força intransitable. Pot ser que us veieu obligats a posar peu a terra si no esteu acostumats a aquestes animalades, però dura molt poc. Aquest sender es va veient travessat per altres caminets, però cal no distreure's i seguir sempre en línia recta, fins que, just després de travessar un camí més ample que sembla més important, ens trobem amb un marge al davant, que sortejarem per l'esquerra, on hi ha un bosc de pins.

Km 3,60: El corriol va pujant pel bosc en diagonal, sempre en línia recta, sense serpentejar, fins una carena. Ara cal anar sempre pel llom; veiem sempre el barranc de Can Bernades a la nostra esquerra, amb cura de no caure-hi. Cal no fer cas de cap sender que trenqui a la dreta.

Km 4,20: Després de la zona de vertigen, que es pot fer tota dalt de la bicicleta, a excepció d'un esglaó que val més fer a peu, ens trobem en un coll que ens convida a continuar cap al costat dret de la carena, on el petit camí s'endinsa pel bosc, tot serpentejant i ara ja planejant. Hem fet cent metres de desnivell en poca estona.

Km 4,70: No hem deixat mai el caminet més marcat, i hem fet un passeig magnífic pel bosc, fins que ens hem trobat ara amb una pista pavimentada. L'agafem direcció a la dreta, pujant suaument fins al casc antic del poble de Santa Margarida de Montbui. Triem el carrer de Sant Roc, que es converteix en carrer de Sant Magí, fins la sortida del poble.

Km 5,60: Sortida del poble. L'hem travessat tot i ens trobem al GR 172. Durant uns dos-cents metres anem seguint les marques de pintura vermella i blanca.

Km 5,80: Bifurcació. El GR en aquest punt està pavimentat amb ciment, i el deixem; fa malbé els tacs de les rodes. La serra que tenim davant és la serra de la Portella, i es tracta de fer-ne un recorregut transversal des del costat del sol. Triem doncs, el camí de l'esquerra, que ens situarà a l'altre costat de la serra. Sí, el que puja.

Km 6,10: Final de la rampa, amb ciment de tant en tant. Ara cal seguir la pista més

important. Ja ens trobem situats al costat esquerre de la serra de la Portella. Cent metres més endavant hi ha una bifurcació en Y. Triem el camí de la dreta.

Km 7,60: En aquest punt, ens trobem en un coll, del qual parteix un camí trialer amb baixada a mà dreta, que agafem. Hem acabat el nostre recorregut pel costat esquerre de la serra de la Portella i ens disposem a passar a costat dret de la mateixa serra. Per fer-ho cal enllaçar amb el GR que havíem deixat a Santa Margarida de Montbui. Així doncs, anem seguint per la trialera, sense deixar mai la traçada principal, que ens durà directament al GR, en ziga-zaga i descens. Si us hi veieu amb cor, podeu tallar les zigues-zagues per una drecera directa, molt vertical, però factible, que ens porta a la pista per on passa el GR perpendicularment.

Km 8,00: Parem un moment per contemplar la trialera que acabem de baixar, espectacular. Tot seguit enfilem el GR, en pista ampla i pujada lleugera en direcció sud.

Km 11,30: La pista ens ha dut entre boscos i un camí molt bonic fins aquí. Hem anat sempre pel costat esquerre de la vall, al costat de la serra de la Portella. L'altre costat de la vall és flanquejat per la part més baixa de la serra de Miralles. Pel centre de la mateixa vall, puja la carretera de Valls. Davant nostre, el GR s'enfila massa, motiu pel qual prenem un corriol a mà dreta, que fa el mateix recorregut, paral·lel a la pista que deixem, però sense fer tant de desnivell. Uns tres-cents metres més amunt, recuperem el GR. Només hem fet una petita drecera.

Km 12,00: Bifurcació. Ara som en un punt on veiem la carretera de Valls i una casa de colònies a l'altre costat de la carretera, la Censada; per tant, deixem el GR i anem cap a aquesta casa de colònies, travessant la carretera. Estem travessant la vall i situant-nos a la part de la serra de Miralles.

Km 12,30: No entrem a la finca de la casa; l'anem envoltant pel costat dret, fins que

arribem a la part superior de la finca. En aquest punt, ens trobem a mà dreta amb dos blocs de pedra, que fan com de portal de la finca. Passem entre les dues roques. El camí ens hi porta, i seixanta metres més endavant deixem aquest camí, trencant a mà esquerra i pujant una curta rampa, que ens enllaça amb una altra pista, paral·lela a la que sortia de la finca; la seguim, en direcció nord i en pla i baixada.

Km 12,90: Cruïlla en T. Trenquem a mà esquerra, pujant, primer suaument i després per una rampa curteta on hi han posat ciment, que ens deixa en un coll, el coll Vendrell, que travessa aquesta part de la serra de Miralles. Anirem una estona per l'obaga.

Km 13,10: Del coll deixem la pista que el travessa, i prenem una trialera a mà dreta; cal que anem amb cura amb les pedres i els esbarzers, que no ens deixen baixar amb comoditat.

Km 13,50: S'ha acabat la trialera i anem a parar a una pista. Anem, doncs, a mà dreta per

aquesta pista. Primer planeja, i més endavant baixa bastant forta.

Km 14,00: Cal que deixem la pista que baixava – llàstima ! – i cal prendre a mà dreta un camí que es torna a enfilar a mà dreta, remuntant de nou la serra. Atenció amb passar-se'l de llarg, ja que el gir és gairebé de cent vuitanta graus. Tot i així, tan sols cal tenir en compte que és la primera cruïlla que trobem.

Km 14,60: En plena pujada, just abans de les rampes més dures, hi ha una bifurcació. Sort n'hi ha, perquè triem el camí de l'esquerra, que és més planer. Seguim aquesta pista, que ens proporciona unes vistes de la plana de Sant Martí de Tous, i dels cims dels Pirineus allà lluny.

Km 15,00: Desemboquem en un camí que puja al coll; girem doncs a la dreta, en direcció al coll.

Km 15,20: Ja som al coll; deixem el camí que travessa el coll, a mà esquerra, com si volguéssim seguir per la carena pel seu costat nord. Entre els pins blancs i roures, seguim gaudint de les vistes aèries del sector oest de la comarca.

Km 15,80: Nova cruïlla de camins en T. Tombem a la dreta, i ara anirem una bona estona guiats per unes marques de pintura verda i groga. Aquest camí anirà seguint la carena fins a unes grans antenes de telefonia.

Km 18,10: Les marques ens han dut fins a un mirador, dos-cents metres abans d'arribar a les antenes, que ens permet de veure els dos costats de la serra que anem carenejant. Mirant les antenes, a la nostra dreta tenim la vall que hem estat remuntant abans d'arribar a la Censada, i a la nostra esquerra tenim la plana de Sant Martí de Tous, tapada per un bosc força espès de pi blanc.

Km 18,40: Hem passat entre les dues grans antenes, i ens incorporem en baixada a un camí pavimentat amb ciment que ens deixa just al coll de la Tossa de Montbui, cent metres més avall. A la nostra dreta veiem la carretera que puja fins dalt, i a la nostra esquerra baixa en fort pendent el camí que reprenem més endavant. Ara cal fer un petit parèntesi i parar el comptakilòmetres, per pujar al cim de La Tossa de Montbui, i gaudir de les vistes de la comarca que ens ofereix. La Tossa és l'extrem de la carena que hem estat seguint una bona estona. És recomanable de seguir el camí que surt de l'aparcament de cotxes i dona tota la volta al replà calcari, des d'on veurem tot el recorregut de la ruta que estem fent, des d'Igualada, Vilanova del Camí i Montbui. Coronem la visita contemplant el castell i l'ermita preromànica del segle X. Si tenim sort, al castell podem gaudir d'una exposició d'eines antigues del camp en unes petites sales que

s'hi ha habilitat com a petit museu. Si ve de gust, també es pot fer una cerveseta al bar. Per continuar l'excursió, tornem al coll on havíem parat el comptakilòmetres i baixem espectacularment pel camí del costat nord del coll, marcat per aquella pintura verda i groga que ens acompanyava feia estona.

Km 18,80: Atenció, el camí fa una paella espectacular a dretes que ens escup a l'exterior, i ens convida a seguir recte. Fem la corba i seguim baixant, amb molt de compte, pel pendent i les pedres soltes.

Km 19,30: Per fi s'ha acabat la perillosa baixada. Som en un punt on veiem que hi arriba un camí asfaltat; un asfalt que s'acaba just en aquest punt. Fem uns vint metres pel damunt d'aquesta carretera i tranquil·lem, a mà dreta, per un camí que ens condueix a la masia de Can Bisbal. Mirem de no córrer massa, perquè no hem d'arribar a la masia, sinó a la font, que reconeixem de lluny perquè hi ha un dipòsit d'aigua amb una xarxa metàl·lica al voltant, visible a distància.

Km 20,00: El camí principal que baixa a la masia fa unes corbes que cal que ignorem, ja que, seguint en línia recta, ens trobem amb unes trialeres que tallen el camí, i et duen directament a la font de Cal Bisbal. Aquí podem renovar l'aigua dels bidons i refer-nos de la baixada. Un cop refets, seguim endavant, camí avall, fins arribar a una pista ampla, just davant la cadena que delimita la finca particular de la casa. Cal que anem en direcció contrària a la casa, per on hauríem passat de no haver deixat mai el camí ample.

Km 20,90: Deixem la pista principal, que ens duria al poble de Santa Margarida de Montbui, i trenquem a mà esquerra, per un camí força bo que baixa en línia recta, entre ametllers, cap al barri de Sant Maure.

Km 23,00: Arribem al barri de Sant Maure, que forma part del municipi de Santa Margarida de Montbui, però està enganxat a Igualada, separat únicament pel riu Anoia. Si respectem els senyals de trànsit, arribarem sense pèrdua possible a la carretera de Valls, que agafem a mà esquerra, i ens conduirà cap al pont que, un cop travessat, ens deixa a Igualada.

Km 24,50: Igualada. A la sortida del pont, la carretera es bifurca en tres carrers. Agafem el de l'esquerra, que no deixem mai. Passem al costat d'una benzinera, del quarter de la policia i, finalment, a l'avinguda de Gaudí, que ens barra el pas. Tombem a la dreta, per l'avinguda esmentada, i la seguim en línia recta fins el semàfor. Arribats al semàfor, cal seguir encara en línia recta, passant pel davant del Parc de l'Estació Vella, pel passeig de Verdaguer i, finalment, arribem a l'Estació Nova.

Km 27,50: Punt de sortida a l'estació d'autobusos. En total hem fet una trentena de quilòmetres, comptant els tómbos per la Tossa, realment molt bonics en qualsevol època de l'any.

Del llibre: EN BTT PER L'ANOIA" de Josep Mª Bernaus Gené,
Col·lecció Azimut 13, de Cossetània edicions.

Agraïm la col·laboració del Mon Llorens, Joan Sabidó, David Tellez i Hèctor Rodríguez, per l'ajuda per trobar la ruta, un dels dies freds del hivern, el 24 de desembre.
Pots descarregar el track de la web del club: <http://www.uecanoia.cat>

Hi ha constància que en el decurs dels primers mesos de l'any **1986** les activitats relacionades amb la neu es desenvoluparen amb reeiximent. Entre altres, el V Curset d'Esquí Alpí infantil i juvenil (IV Trofeu Sebastià Camins) i el XXII Curset General per a totes les edats. En el conjunt d'ambdues activitats hi van participar 96 dones i 57 homes, posant-se de manifest el progressiu augment de la presència femenina en aquella activitat.

Fou també en aquells moments que hi hagué discussió amb la Cooperativa La Victòria en relació al lloguer a pagar per les dependències del nostre local social. En converses que es va mantenir amb el president d'aquella associació, Sr. Singla, se'ns comunicà el preu que volien aplicar-nos per la part de l'edifici que ocupàvem. D'antuvi la quantitat que demanaven semblà exagerat i per tal motiu

es va acordar no comprometre's a res fins haver parlat amb altres entitats que tanmateix ocupaven l'immoble.

Resultà que a la major part dels altres estatgers de l'edifici no se'ls havia comunicat res. En conseqüència, es decidí parlar amb el Tinent d'Alcalde d' Esports de l'Ajuntament d'Igualada per a posar-lo al corrent de l'assumpte i veure si podia donar un cop de mà a trobar una solució.

Com a resultat de les gestions d'uns i altres tingué lloc una reunió entre el Sr. M. Martínez, representant del Sindicat de Cooperativisme de Catalunya, el Sr. Singla, president de Cooperativa La Victòria i representants de les entitats esportives i culturals que ocupaven l'edifici.

De la trobada en sortí la proposta que les entitats s'unissin formant una Comissió

Gestora, per a presentar, tots junts, un document adreçat alhora a la Generalitat, la Diputació i l'Ajuntament, demanant una subvenció per eixugar, en primer lloc, el dèficit de La Cooperativa i en anys successius una ajuda anual per a cobrir despeses.

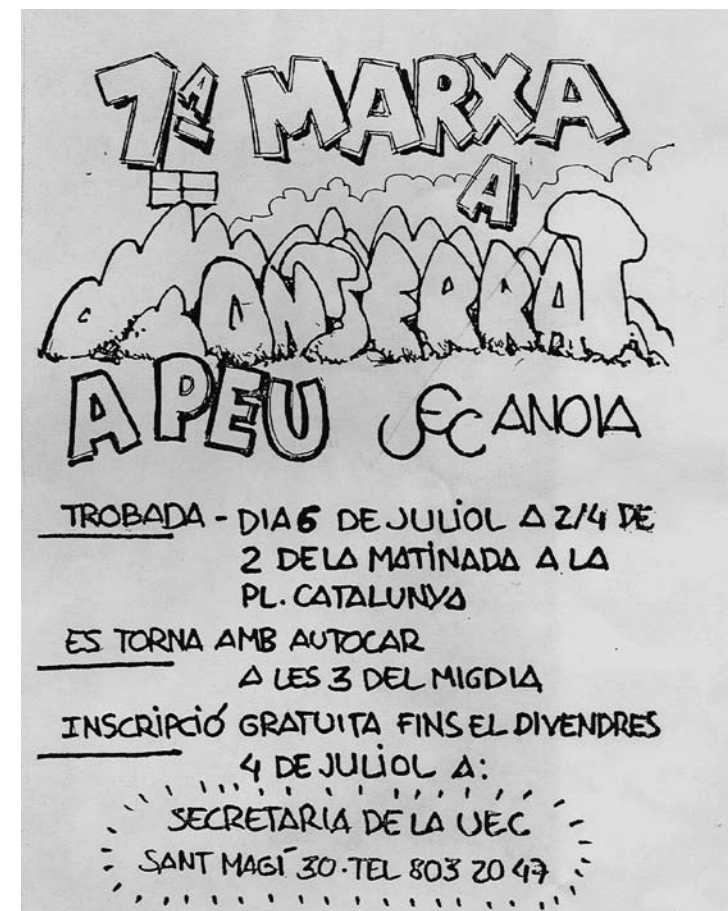
El dia 6 de juliol, s'organitzà la 1ª Marxa a Montserrat a peu. No hem trobat constància del nombre de participants.

El dia 11 de juliol es va projectar, al teatre del Cercle Mercantil de la nostra ciutat, l'audiovisual Andes Perú-85. Aquest reportatge fou presentat més endavant a les dependències de la Caixa de Pensions de Capellades.

Sabem que el "Campament d'Estiu-86" tingué lloc a la vall de Taüll, entre els dies 27 de juliol i el 12 d'agost. No disposem de dades sobre la participació, hi ha constància però què, al marge d'altres activitats, en el decurs d'aquells dies es van dur a terme ascensions als següents cims: Montardo d'Aran, Punta Alta, Gran Tuc de Colomers, Comaloferro i Besiberri Sud.

Segons es desprèn de les nombroses notes de premsa que s'anaven publicant, l'assistència a les excursions de la UEC era cada vegada més nombrosa, palesant el bon ambient que hi regnava i que els itineraris escollits eren prou suggestius.

De setembre a finals d'any, no són gaires les activitats que es portaren a terme. A destacar, no obstant, que a mitjans d'octubre, organitzat pel nostre club i amb patrocini de l'Ajuntament d'Igualada, es va poder veure a la nostra ciutat

l'audiovisual "Supervivència a 7.000 metros. 66 dies en la cima del Aconcagua", presentat per Fernando Garrido, protagonista d'aquella experiència, que al seu moment va representar un nou rècord mundial de supervivència en alta muntanya.

En detectar-se unes goteres a la teulada de l'edifici, per sobre dels locals del nostre estatge social, s'acordà convocar una reunió amb la Junta Gestora de La Cooperativa, per a decidir de quina forma es podia solucionar el problema. La qüestió, com es veurà, trigaria força temps a solucionar-se.

I amb les activitats tradicionals de finals d'any: convocatòria del Concurs de Fotografia de

05/04/1987 - Matinal a Vilademàger i Feixes

Muntanya; la portada del Pessebre al cim dels Mollons i la celebració de la Missa del Gall, s'acabà les activitats d'aquest any.

La major part de la informació disponible de la primera part de l'any 1987 fa referència, principalment, a les excursions matinals organitzades per la secció de muntanya. És l'època en què a la premsa local començaren a aparèixer les interessants cròniques d'Amadeu Caballé relatant amb encert, i profusió de fotografies, les excursions que s'anaven realitzant.

Al marge de l'anterior comentari, cal fer menció que, com de costum, s'havia convocat el concurs de dibuixos sobre el "Pessebre als Mollons" i que les activitats relacionades amb el món de l'esquí seguien el seu curs. Notable participació als cursets d'esquí infantil i juvenil amb el corresponent "Trofeu Sebastià Camins" i el Carnaval a la neu. El què no es pogué dur a terme, per manca de neu, fou el Campionat d'Igualada d'Esquí.

A mitjans de juliol s'anunciava que el Campament de Vacances anyal tindria lloc a Sallent de Gállego (Pirineus aragonesos), entre els dies 25 de juliol i el 17 d'agost.

El dissabte dia 26 de setembre, tal com estava programat, es feu el sopar de germanor de la Secció de Muntanya, en decurs del qual es

presentà el programa de sortides matinals per a la temporada 87-88. Amadeu Caballé, al diari Igualada, ho relatà de la següent manera: ... "Prop decent vuitanta comensals hi assistiren, entre excursionistes, familiars i amics. Gran ambientació. Es sortejaren diversos lots de la firma Henkel i de la bodega de la masia "Can Feixes". A l'hora del cafè el President, Àngel Espelt, lliurà plaques d'agraïment a col·laboradors destacats durant la passada temporada de les sortides matinals. Foren els germans Enric i Hoja, Josep Riba i Gabarró, Carolina Riba i Gabarró, Xavier Badia i Cardús, Dr. Manel Mateu i Ratera, Antoni Mateu i Vives, Gaspar Vilarrubias i Codina, i Josep Huguet i Masgrau, propietari de la Masia "Can Feixes" i un bonic trofeu a Patrici Franco com a record de la seva ascensió a l'Aneto. Després es passà l'audiovisual fet per Gaspar Vilarrubias i Codina que conté el resum de les matinals de la temporada passada. Un encert del seu autor que ha aconseguit un documental fet amb bona narrativa que presenta punts humorístics ben dosificats. La fotografia neta i clara n'és la base essencial junt amb l'acompanyament musical. Cal tenir en compte les vinyetes, també humorístiques, fetes per Antoni Mateu i Vives, que encapçalaven l'inici narratiu de cada sortida. Hi ha comentaris, a més del mateix Gaspar, també d'Antoni Mateu, Josep Ma. Sánchez i Amadeu Caballé"...

El dia 16 d'octubre es convocà una Assemblea Extraordinària de socis en la qual, entre altres assumptes, s'havia d'acordar la renovació parcial de la Junta Directiva, concretament els càrrecs de President i Tresorer. Degut a que no es presentà cap candidat per a la Presidència, Àngel Espelt, el president sortint, comunicà als assistents la seva decisió de continuar en el càrrec per un període, com a mínim, de dos anys, si ningú no hi tenia cap objecció. Pel què feia referència al càrrec de tresorer, es proposà a Josep Isanta en substitució de Ma. Alba Brugués. Tanmateix es va nomenar a Jaume Valldaura com a vicepresident, en substitució d'Antoni Brugués, que havia presentat la seva dimissió.

El diumenge dia 13 de desembre tingué lloc la darrera sortida matinal de l'any, "Des del Pla del Magre a la prehistòria", una excursió guiada per Rafel Tort i Miquel i Antoni Gili i Vich que va complaure molt als seixanta-quatre caminadors que hi assistiren. I entrem a les acaballes de l'any en que el Pessebre dels muntanyencs (obra d'en Santi Berenguer) fou pujat al cim dels Mollons i la Missa del Gall, organitzada conjuntament amb la coral "La Llàntia", tingué lloc a l'església parroquial de l'Espelt.

A cavall entre final d'any i començament del següent, tingué lloc el ja tradicional Curset d'Esquí d'iniciació per a edats infantils i juvenils que es portà a terme del 27 de desembre al 5 de gener a les pistes andorranes de Soldeu. Exerciren de coordinador en Josep Isanta, de directors del curs en Joan Gabriel i Daniel Vaqués i de monitors de grup: Elisenda Florensa, Mariona Florensa, Anton Florensa,

Anton Ma. Vilarrubias, Jordi Gili, Jordi Vidal, Mireia Segura, Carme Farreras, Bernat Vidal, Jordi Gibert, Carles Casals, Josep Rosich, Cristina Riba, Montse Jené i Carme Mateu.

Quedi constància d'un fet curiós. A començaments del mes de gener de 1988 es rebé una notificació de l'Ajuntament d'Igualada fent saber que, a partir d'aquell moment, tota la publicitat que volgués repartir l'Entitat havia d'anar prèviament segellada pel Departament de Governació.

Joan Gabriel i Daniel Vaqués, al·legant qüestions personals, manifestaven el seu desig de cessar com a vocals de la secció d'esquí una vegada finalitzada la temporada.

En la reunió de la Junta Directiva del 2 de febrer, Josep Isanta comunicà que, per raons personals, li era impossible de poder realitzar totes les tasques pròpies del seu

...I EL DIUMENGE, EXCURSIÓ AMB ELS DE LA UEC

Francesc Sabaté i Saumell i Josep Orpinell i Oliva, hi participaren 161 persones, el què representà rècord de participació fins aquell moment.

El 23 de febrer, es parlà del projecte d'oferir un concert musical a la balma de Can Solà de la roca, que seria organitzat per la Secció de Muntanya. Immediatament es posaren en marxa les oportunes gestions i pocs dies després, el 8 de març, Antoni Brugués comunicà que Antoni Amat, propietari de la finca, havia concedit autorització del per a celebrar-hi l'acte.

El 8 de març, després d'haver confirmat que el seu oferiment continuava en peu, en Sebastià Camins entrà a formar part de la Junta Directiva amb el càrrec de tresorer.

Al marge del nombre de participants que hi assistien, de l'interès excursionista i cultural que en aquells moments tenien les matinals de la UEC en dona fe, la placa concedida per l'Ajuntament d'Igualada en reconeixement a l'èxit assolit, que fou lliurada en decurs de la Nit de la Festa de l'Esport.

Com a acte cultural històric fou qualificada la "Serenata a la Balma de Can Solà de la Roca", que tingué lloc el dia 28 de maig. Segons una crònica de premsa de l'època, l'audició resultà arrodonida, espectacular i en molts punts sorprenent. Difícil de quantificar l'assistència de públic, però comptant els dos autocars plens i els més de dos-cents vehicles particulars estacionats a Can Solà i a la carretera antiga N-II, es calculà que podia sobrepassar les mil persones. I era a finals de maig, a l'aire lliure i a les 10 de la nit.

El Campament de Vacances fou instal·lat al paratge Prat Palomera, a la Vall Ferrera, a 3,1 km del poble d'Alins. Hi participaren 95 persones.

A finals d'agost, un funest accident d'escalada esdevingué en una de les parets de

La Marmolada (Dolomites italianes), causà la mort d'en Raimon Frorensa i Claramunt, jove de 24 anys, destacat esquiador, escalador i alpinista, soci de la nostra entitat des de la seva infantesa. Aquest luctuós succés commocionà els seus familiars, evidentment, però també tota la ciutat i una munió de companys i amics que havien compartit amb ell tota mena d'experiències, però en especial les de muntanya. La Basílica de Santa Maria resultà insuficient per acollir els molts familiars i amics que s'aplegaren a l'acte. El fèretre, tan a l'entrada com a la sortida del temple, fou portat a espatlles dels seus amics.

El "Sopar de l'Excursionista" tingué lloc el dissabte dia 24 de setembre, amb assistència d'uns cent - seixanta comensals. Antoni Mateu i Vives fou l'encarregat de donar la benvinguda als assistents llegint un text que expressava molt bé el què pretenia ser aquell acte: companyonia i bon humor per a tothom. Duran el sopar es repartí el programa d'excursions de la temporada 88-89 i es lliurà una placa d'agraïment a Gaspar Vilarrubias i Codina per l'audiovisual de la temporada de matinals 86-87 i pel que havia fet sobre la llegenda dels Mollons (estrenat durant l'acte que comentem). També es lliurà una placa a Amadeu Caballé i Solé pel muntatge de l'opuscle sobre el programa d'excursions.

A la reunió de junta del dia 26 d'octubre hi assistí en Joan Vives i Queralto per a oferir-se a organitzar un curset d'esquí nòrdic. D'antuvi la iniciativa semblà interessant, però, es quedà per a parlar-ne amb detall en una propera reunió.

Unes setmanes després, concretament el 23 de novembre, Joan Vives presentà el programa del curset i proposà de crear una secció d'esquí nòrdic, independent de la d'esquí alpí. La proposta s'acceptà sense cap inconvenient i s'encomanà a ell mateix la seva direcció.

D'entre els assumptes tractats a l'Assemblea del 25 de novembre, en sobresurt la intervenció del Sr. Camins, tresorer de l'Entitat, exposant els comptes i la situació econòmica en aquell moment. Explicà que l'exercici s'havia tancat amb un important benefici, gràcies, en part, a l'èxit de les activitats d'esquí de la temporada precedent, però, també, pel compliment rigorós de l'acord pres per la Junta, quan ell es va fer càrrec de la tresoreria, de portar a terme una línia d'austeritat econòmica encaminada a complir amb tots els compromisos, saldar pagaments endarrerits, portar a terme totes les activitats, però, prescindint al màxim de despeses inútils. Tot seguit prengué la paraula el president de l'Entitat Sr. Àngel Espelt, per a informar de la creació d'una secció d'esquí nòrdic, que dirigiria el Sr. Joan Vives i la possibilitat de crear-ne, a mig termini, una de bicicleta de muntanya. També comentà que La Cooperativa La Victòria havia passat a denominar-se Unicoop Cultural, sense que això significués cap canvi en la relació amb la UEC., encara que degut al mal estat en què es trobava la teulada de l'edifici no es descartava la possibilitat d'haver de canviar de local.

El 18 de desembre, seguint la tradició, s'emplaçà al cim dels Mollons el Pessebre dels excursionistes.

I la Missa del gall, tingué com a escenari l'ermita del poble de Fiol, comptant amb la col·laboració, una vegada més, de la coral "La Llàntia.

càrrec de Tresorer i per tal motiu demanava ésser substituït, manifestant no obstant el seu desig de continuar col·laborant amb l'Entitat. Recordant que en una ocasió el Sr. Camins s'oferí per a ocupar el càrrec, s'acordà parlar-hi per a saber si mantenia l'oferiment.

El primer diumenge de febrer se celebrà el VIIIè. Trofeu Sebastià Camins, amb un nou rècord de participació.

La participació al Carnestoltes a la neu, del dia 21 de febrer, fou menys nombrosa que en altres edicions, però, malgrat tot, s'hi van presentar un total de 18 originals disfressats.

A la matinal "Itinerari per zona de reconquesta (S. IX-X)" del dia 21 de febrer, que fou guiada per

ÍNDEX:

	Presentació.
02-10-88	Matinal: Abric Romaní - Castell de La Pobla.
23-10-88	Tot el dia: La Garrotxa - Zona volcànica d'Olot.
13-11-88	Matinal: La Tossa.
27-11-88	Matinal: De Can Maçana al Bruc
11-12-88	Matinal: Zona de Pontons - Riu Foix.
15-01-89	Matinal: Ermites de Montserrat.
05-02-89	Matinal: Zona del Bages - Monestir de Sant Benet.
26-02-89	Matinal: Òdena - Can Aguilera - Can Brunet.
12-03-89	Matinal: Per la Segarra Calafina.
02-04-89	Matinal: Montfalcó Gros - "Ben Viure", Estació Agrometereològica.
09-04-89	Tot el dia: Excursió a la neu - Cerler (Vall de Benasc).
16-04-89	Matinal: Maïans - Can Ollé - Cases de l'Alzina.
07-05-89	Tot el dia: Zona del Montseny - Matagalls (Osona).
28-05-89	Matinal: Les plantes medicinals.
11-06-89	Tot el dia: Marxa de Regularitat, XXV Aniversari UEC-Anoia
18-06-89	Matinal: Montserrat (fi de temporada)
	Bon humor.
	Observacions.

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES AIGUA I LLUM

Josep Solà Muñoz

Telèfon 696 342 239
Bailén, 9, 1r 2a - 08242 MANRESA

Camins Grup

**Corredoria d'Assegurances
Assessoria Laboral,
Fiscal, Comptable i Mercantil
Prevenió de Risc Laborals
Auditoria
Agents Financers**

ctra. de Manresa, 45 - 08700 Igualada
Tel. 93 804 1000 • Fax 93 803 5452
camins@camins.com • www.camins.com

Benvolguts companys,

Vist que aquest hivern ha estat una mica fluix fins al final, i ven poca cosa d'hivernal s'ha pogut fer os ofereixo algunes pàgines.

Una per si vos animeu anar a Madrid a fer muntanya, cosa no gaire difícil avui dia, i l'altre per una mica més de distància, a Mèxic. Si algú hi pot anar ja informara que tal està realment per fer muntanya.

Federación Madrileña de Montañismo

<http://www.fmm.es/portal/>

Interessant web amb informació variada de diferents llocs de la comunitat de Madrid. Des de informació de campionats, a moltes bassans diferents com alta muntanya, escalada, barranquisme, etc. Una bona eina per si decidiu anar a fer unes vacances cap a la zona del centre de la península.

Montanyisme i exploració

<http://montanismo.org>

Pàgina dedicada a la muntanya de tot tipus i a les exploracions. És molt interessant com viuen les nostres aficions a altres països del món, en aquest cas Mèxic, trobareu informació, cursos, activitats, reportatges.

Mai se sap potser algú de vosaltres teniu ocasió d'anar a visitar Mèxic i fer una caminadeta o alguna cosa més seria per allà no? doncs no us perdeu la web ja que està molt bé.

Doncs bé. Per aquesta vegada això és tot. Espero que us sigui d'utilitat les pàgines que he posat aquí i sobretot que en pugueu gaudir plenament.

Salut i muntanya. Si trobeu pàgines interessants podeu envieu-me un correu a: xerpa8848@hotmail.com (Assumptes: WEBS UECANOIA).

tintoreria FISOL

Av. Barcelona, 23
Tel. 93 804 60 51
08700 IGUALADA

C/ Pau Muntadas, 20
Tel. 93 803 68 88
08700 IGUALADA

pinturesplanells S.A.
INDÚSTRIA · DECORACIÓ · MANUALITATS

des de 1927
al seu servei

Av. Barcelona, 121 - Tel. 93 805 06 25 - Fax 93 805 05 92 - 08700 IGUALADA (BCN)
E-mail: pintures@pinturesplanell.cat Web: <http://www.pinturesplanell.cat>

Corredoria d'assegurances

Serveis per l'empresa

Assegurem un tracte *personal* i professional

av. Balmes 13, 1^a
08700 Igualada, Barcelona

Apt. Correus 366

t 93 803 25 66

f 93 803 20 58

comercial@assegurancesguma.com

Horari d'oficines de dilluns a divendres de 9 del matí a 7 de la tarda

www.assegurancesguma.com

Servei 24 hores > 607 25 66 00

OFICINES ASSOCIADES > **ALICANTE >** Alcoy - Alicante - Elche - **ALMERÍA >** Almería - **BARCELONA >** Badalona - Barcelona - Igualada - Manresa - Ripolllet - Sant Cugat del Vallès - **CANTABRIA >** Reinosa - **GUIPÚZCOA >** Elgoibar - **HUESCA >** Binefar - **IBIZA >** Santa Eulàlia - **LOGROÑO >** Logroño - **MADRID >** Alcalá de Henares - Madrid - Móstoles - **MURCIA >** San Javier - **PAMPLONA >** Pamplona - **PONTEVEDRA >** Villagarcía de Arosa - **SANTADER >** Santander - **TARRAGONA >** Reus - **TERUEL >** Teruel - **VALENCIA >** Massanassa - Sedavi - Valencia - **ZARAGOZA >** Zaragoza - **ANDORRA >** Santa Coloma